

jinych obcí dobyteí váhu.

V roce 1908 postavila obec s dobrovolnou jednotou hasičskou nové skladistié hasičské, jež 6. září slavnostním způsobem svému účelu odevzdáno bylo.

Tak došlo ke světové válce.

Až do 28. října 1918 náležely české země k říši rakousko-uherské. Tato říše měla převahu obyvatelstva slovanské, ale vládli v ní Němci, Maďarů a Poláci. Práv jiných národů nebylo v ní dbáno, neněmecké a nemadarské obyvatelstvo bylo utiskováno.

Pravovníci této říše byli Habsburkové-Němci, proto přáli nejvíce Němcům, Maďarům a Polákům, a vládli proto tak, jak si toho tyto národové přáli.

Němci v Rakousku byli odjakživa hrdi na sousední říši Německou, a největší ^{stálou} jejich bylo splynouti s Němci v říši. Lákala je tam bojovnost říšských Němců a jejich rozpínavost, již hledeli učiniti z Německa nejmocejší stát ve střední Evropě.

Začátek k tomu učinil pruský král Bedřich I., který nám uval krásné a bohaté Slezsko, z něhož nám zůstalo jen Opavsko a část těšínska. R. 1870 Prusko válčilo s Francií a sebralo jí dvě země, Alsasy a Lotaringy. Tím vzrostla moc pruského krále, který sjednotil německé státy a stal se jejich císařem. Když pak Němci nabyli i bohatých osad ranných v ostatních dílech světa, zpyšněli tak, že začali sníti o panství nad celým světem. Proto rozhojňovali stále vojsko a v četných továrnách vyráběli množství zbraní, děl a jiných prostředků na ničení životů a statků lidských.

Aby si zajistili vítězství, spojili se s Rakouskem a Itálií, utvořivše t. zv. trojspolek. Na obranu proti nim připravovaly se Francie, Anglie a Rusko, jež se dohodly čeliti panovačným náměřím Němců. Trojspolek měla tedy čeliti tak zvaná dohoda. Všecky tyto státy byly nuceny vydržovati velika vojska a vyráběti děla, lodi,

zbraně a jiné prostředky válečné. To pohlcovalo velké sumy peněz, kdežto na povznesení blahobytu obyvatelstva peněžitých prostředků se nedostávalo.

Rakousko se staralo víc o rozšíření svého panství na Balkáně, než o dobro občanů vlastní říše. Bosna a Hercegovina pohltily velké miliony než mohly být prohlášený za země k říši rakousko-uherské přivtělené, a toto připojení žádalo nových milionů. Za největšího svého nepřítele na Balkáně pokládalo Srby, jež podněcovalo, že chtějí obnoviti bývalou velikou říši Srbskou, ku které též Bosna a Hercegovina náležely. Německé a maďarské noviny hanobily srbský národ, čímž Srby proti Rakousku popuzovaly.

Rakousko prahlo po tom, aby zničilo nepohodlný sobě srbský národ. Příležitost k tomu se naskytla, když 28. června 1914 zavražděn byl v Sarajevě rakouský následník trůnu. Maďarů a Němců svalovali vinu za tento skutek na celý srbský národ a snadno přemluvili starého císaře Františka Josefa, že Srbsku vyhlásil válku 28. července 1914.

Ke Srby spojili se ihned Černohorci a ujala se jich největší slovanská říše Rusko. Za to Německo vypovědělo válku Rusku. Francie a Anglie vypověděly pak válku Německu a Rakousku. Za války připojily se k dohodě Itálie a Rumunsko - k Německu a Rakousku Turecko a Bulharsko. Také Portugalsko a Japonsko spojily se s dohodou. Ve čtvrtém roce války i Spojené státy severoamerické, mocné do ní zasáhly. Když pak i některé jihoamerické státy pro dohodu se prohlásily, mohlo se již mluvit o světové válce.

Kde a jak se bojovalo ve světové válce.

1. Hlavně řádila válka v Srbsku. Srbové bojovali jako lvi proti přesile rakousko-maďarské a dvakrát zahna-li rakouské a maďarské vojsko. Tu ukázala se slabost Rakousko-Uherska, jež proti počtem malému, ale hrabě-

at až do dne,
zabrániti. Ras
labost a musilo
i donutili Rusy
i pidi, kde byl
Rusku vypukla
děna, ruská vo
Ruská se rozpa
red na počátku
btí: hl.

jejich podporovali i Čechoslováci a Angličané, zmařil plán Němců. Zato Němci hubili obsazená území stělbou z těžkých děl a letadel, jež vysílali až na Paříž a Londýn.

4. Uputné boje byly sváděny s Itálií, kde naši vojáci v první době mnoho vystáli. Rakousko proti ní nic nesvedlo a musilo povolati na pomoc Němce. Jimi plán Vlachů, aby se dostali do Terstu, byl zmařen. - Později štěstí válečné přálo Italiciům, s nimiž bojovaly i oddíly československých vojsk, jež přispívaly k jejich vítězství.

5. Konečné skončení války přispěla nejvíce Amerika.

V čtvrtém roce jejího trvání vystoupil na obranu pošlapané lidskosti slechetný prezident Spojených států severoamerických, Wilson, aby Němce, kteří se pokládali za nepřemohitelné, pokořil. Poslední spásu hledali Němci v ponorkách, jimiž chtěli zničit Francii a Anglii.

Američané zbudovali v nejkratší době válečné loďstvo, vyzbavili milionové vojsko a převezli je i s děly a jinými prostředky válečnými a zásobami potravin bez úrazu do Francie. Ponorky, které měly spasiti Německo, staly se Němcům záhubou.

Němci, kteří před tím vítězili přesilou, počali nyní ustupovati. Musili opustiti obsazená území a stáhnouti se za Rýn, který obsadilo dohodové vojsko.

V říjnu byl již každý přesvědčen o tom, že Německo válku prohrálo. V Rakousko-Uhersku nastal rozklad hned po prvních porážkách německých.

Polsko prohlásilo se jako samostatný stát spolu s Poláky rakouskými a německými. Potom v Záhřebě povolána samostatnost Srbi, Chorvatů a Slovenců ve státě jihoslovanském. Dne 28. října Rakousko-Uhersko oznámilo Wilsonovi, že nemůže dále bojovat a že skládá zbraně. Tehož dne Národní výbor v Praze prohlásil zákonem, že samostatný stát československý vstoupil v život! Tanovačným Němcům rakouským zůstaly jen země

alpské, Maďarsko byla jen část země jimi obydlená. Válka učinila konec panství Němců v Maďarsku nad slovanským obyvatelstvem.

Útěšství práva a spravedlnosti.

1. Poslední utrpení československého národa.

U nás za světové války nebyly města a vesnice proměněny v prach a popel, poněvadž Rusové přispěním Kramářovým a Masarykovým věděli, že kdyby hledali cesty na Vídeň a Paříž naším územím, zranili by srdce přátelského sobě národa českého.

Ale přes to vše československý národ prožil za světové války velké utrpení. Češové a Slovinci musili bojovat po boku svých odvěkých nepřátel: Němců a Maďarů proti slovanským bratrům Rusům a Srbům. Tisíce vlaků odvážely naše hochy a muže na vzdálená bojiště. Mnozí z nich po velkých útrapách našli v cizině svůj hrob.

Koho povinnost vojenská ke službě válečné povolala a naši obce, ukazuje následující tabulkový přehled: obsahuje 124 jmen.

Číslo domu	Jméno narukovaného	Rok narození	Den narukování	Poznámání
1.	Kovotný Frant.	1880	2/8. 1914	Přizil válku šťastně jen při vojenské seveřovině v Beně.
3.	Ševčík Engelbert	1871	17/1. 1916	Byl na ital. bojišti - v tylní a navrátil se domů v říjnu 1917.
4.	Trávníček Edmond	1889	10/1. 1915	Následkem výstřelomův pracoval v továrně na r. 2. 1916 byl na ruské frontě. Trávil se 27/10. 1918.
"	Ševčík Frant. Jos.	1886	2/8. 1914	Byl na ruském a ital. bojišti nepřetržitě 4 polí a vrátil se domů 20. listopadu 1918.
5.	Fein Exidor	1892	v aktivní službě	Z rusk. zajetí vrátil se 26/8. 1920. Byl pracovníkem!
"	Fein Hugo	1881	1/3. 1916	Byl v Lublině při sanit. pohřbu od dílu jako mechanik a přišel domů 14/10. 1918.
6.	Martinek Stanislav	1894	26/10. 1914	Byl na ruském a ital. bojišti. Dne 1/5. 1918 vřel se jako čestný invalida domů.
"	Martinek Karel	1898	12/2. 1917	Byl na ruském ital. a francouz. bojišti. Domů se navrátil 26/11. 1918.
7.	Ševčík Josef	1897	5/10. 1915	Z ruského zajetí vrátil se 17/1. 1919.
10.	Ševčík Jan	1888	10/1. 1915	Byl na ital. a ruském bojišti. Vrátil se 5/8. 1918.
11.	Kala Jan	1868	21/2. 1916	Byl v prac. odděle ve vnitrařství a navrátil se koncem září 1918.
12.	Němec Rudolf	1894	26/10. 1914	Byl na ruské a rumunské frontě při rektorech a vrátil se

Číslo domu	Jméno narukovaného	Rok narození	Den narukování	Poznámání
12.	Němec Josef	1900	6/2 1918	Byl jen v Beně u 14. pluku a vedl se domů 7/12 1918.
13.	Straka Rudolf	1878	29/9 1915	Byl vyreklamován vrátil se 2/10 1915
"	Straka Ladislav	1900	6/2 1918	Byl dobrovolně ke námořnictvu. Byl v Kemai a pak na ital. bojišti. Přišel domů
14.	Novotný Rudolf	1895	16/11 1915	Na ruském a ital. bojišti. V ital. ském zajetí stal se legionářem. Přijel na ruském bojišti a 2 roky u vorataj. v Co. Hře a ser. Albánii. Vrátil se 12/XI. 1918.
15.	Louček Josef	1886	29/7 1914	
17.	Ševčík Antonín	1879	2/8 1914	
19.	Kakáč Karol	1865	2/1 1916	Byl vešpoloku a 2/10 1914 vrátil se domů.
20.	Louhar Richard	1887	2/8 1914	Z ruského bojiště od 1. 1914. <u>nex věstný</u>
21.	Martinek Alois	1895	17/3 1915	Jako ruský legionář vrátil se 2/8 1920
"	Martinek Josef	1893	2/6 1915	Byl na ruském a ital. bojišti. Následkem českého zranění <u>zemřel 3/9 1917</u>
"	Martinek Rudolf	1898	7/6 1916	Byl v Omistě pobyt na ruské frontě přidělen k tovární práci v K. Ostravě
22.	Martinek Emil	1889	2/3 1914	Ze ruského bojiště od 1. 1914. <u>nex věstný</u>
"	Martinek Jan	1882	17/2 1915	Na ruském bojišti zajat. Vrátil se 16/12 18.
"	Martinek Josef	1874	19/9 1914	Z jiz. bojiště vrátil jako invalida bez ruky.
23.	Moušil František	1887	2/8 1914	Byl na ruském a ital. bojišti. Vrátil se 9/1 1918 z deš. domů.
"	Moušil Jakub	1890	10/1 1915	Jako ruský legionář vrátil se 11/9 1920
"	Moušil Rudolf	1894	10/7 1917	Byl narukován pracoval na voj. dodávkách v továrně, pak byl na ital. frontě tam zajat a vráten do ital. domobran. Vrátil se 9/1 1919
24.	Prokop Josef	1890	2/8 1914	Byl na ruské, italské a rumunské frontě. Vrátil se domů 5. listopadu 1918
"	Ševčík Vladimír	1896	17/4 1915	Vrátil se z rusk. zajetí ženat 2/12 1920
25.	Straka Josef	1897	17/3 1916	Byl na rusk. a ital. bojišti. Vrátil se domů 2/XI. 1918.
"	Straka Josef	1871	3/11 1916	Byl v prac. oddělu na ital. a rumunském bojišti. Domů přišel 19/5 1918.
"	Straka František	1898	12/2 1917	Byl jen na italské straně a domů přišel koncem září 1918.
"	Straka Engelbert	1899	10/3 1917	Byl na ital. frontě, záhadně odešel 31/4 18. Fordiji byl odveden ke čs. vojsku.
26.	Čelíněk František	1874	17/5 1915	Byl na ruském a ital. bojišti. Následkem spřátelství přišel domů 20. srpna 1918.
27.	Meikulášek Frant.	1894	3/4 1918	Byl jen v Sibíři a vrátil se 23/10 1918 domů.
"	Meikulášek Antonín	1897	2/11 1916	Byl na ital. bojišti a vrátil se 14/XI 1918 domů.
29.	Meikulášek Josef	1884	1/2 1915	<u>Padl u Mt. Gabriela 11/3 1916 zasažen</u> by italským granátem
"	Němec František	1883	12/7 1915	V únoru 1919 byl propuštěn domů
30.	Prokop Cyrill	1870	17/1 1916	Byl v prac. oddělu na ital. bojišti a příj. polní dekad. v Albánii. <u>Zemřel 26/10 1917 ve Znojme.</u>
31.	Straka Antonín	1890	21/6 1915	Přidělen do továrny na Kladně. Domů přišel
"	Kakáč Albert	1868	21/2 1916	Byl jen ve Vídni u 25. pluku pol. houfnice a vrátil se domů 1/6 1918
"	Kakáč Josef	1895	17/3 1916	Napřed pracoval ve Zbrojovce, pak byl na ital. frontě tam zajat a vráten do ital. domobran. Vrátil se domů 14. dubna 1920.
32.	Meikulášek Frant.	1883	2/8 1914	Vrátil se z ruského zajetí 24/8 1918
33.	Slouka Josef	1879	2/8 1914	Byl v prac. oddělu na ruské, italské a albánské straně. Vrátil se 3/XI. 1918.

Číslo domu	Jméno narukovaného	Rok narození	Den narukování	Poznámání
32.	Mikulášek Cyrill	1897	12/2 1917	Byl na ruském a ital. bojišti, rolník. Navrátil se v září 1918 domů.
"	Mikulášek Josef	1899	17/10 1917	Z italské fronty vrátil se v září 1918.
33.	Kémec Jan	1882	16/8 1915	Vrátil se z dle jako <u>ruský legionář</u> dne 27/11. 1920.
34.	Martinek Robert	1894	3/4 1918	Pro chorobu byl jen ve vnitrozemí a po 28. říjnu 1918 dále n. s. vojska do jara 1921.
35.	Prokop Rudolf	1883	2/8 1915	Z ruského zajetí od 28. 12. 1918 nevěstný. Vrátil se domů 1/4. 1921.
"	Zouhar Matěj	1889	17/1 1917	
36.	Kučera Josef	1898	1/8 1918,	Byl na ital. bojišti a vrátil se domů 9. listopadu 1918.
38.	Urban František	1873	aktivní důstojník	Do převratu vstoupili oba sděle do služeb československé republiky jako námořníci.
"	Urban Josef	1884	náměstník	
39.	Štáka Jan	1877	2/8 1914	Byl na ruské a italské frontě, jako částečně invalida vrátil se 2/8. 1918.
40.	Dvořáček Jakub	1894	1/11 1914	Z ruského zajetí od 7. září 1915, jako desetník ruských lepií vrátil se 22. června 1920.
"	Dvořáček Josef	1890	železniční řidič	Vojenské služby nekonal, byl vynechán novým pro službu v zahraničí.
41.	Kaspárek Josef	1877	10/10 1915	Byl v práci odděle na srbské a albánské straně. Vrátil se 1/8. 1918.
"	Kaspárek Adolf	1900	6/2 1918	Byl jen ve vnitrozemí a vnitrozemí. Navrátil se 1918, ale v. 1921 odvlečen k č. vojsku!
"	Lístek Josef	1889	28/8 1916	Byl na ruském
42.	Ševčík Engelbert	1897	15/10 1915	Z ruského zajetí vrátil se 1/5. 1918.
43.	Martinek Josef	1890	16/1 1915	Byl na ruské frontě raněn a vrátil se jako částečně invalida 20/5. 1916.
"	Martinek Ladislav	1898	11/5 1916	Byl na ruské, rumunské a ital. straně. Vrátil se z dle 1921.
"	Dvořáček Vincenc	1893	1/9 1915	V. 1917 jako <u>ruský zajatec</u> v Jekatěrinoslavu. Nevěstný.
44.	Štáka Vincenc	1887	2/8 1914	Byl na ruském a italském bojišti. Vrátil se 8. XI. 1918.
45.	Ševčík Josef	1890	aktivní voják	Byl těžce zraněn <u>zemřel</u> 1/8. 1918 v polní nemocnici č. 1505 a pochován v Solině.
46.	Toufar Antonín	1872	12/9 1914	Byl přidělen k polní druze na italské a italské straně. Vrátil se domů 16. XI. 1918.
"	Toufar Vincenc	1894	26/10 1914	Z ruského zajetí od 28. března 1915. Jako <u>ruský legionář</u> vrátil se 19/8. 1920.
"	Toufar Vladislav	1896	3/4 1918	Zaměstnan v pracovním zemním odděle ve vnitrozemí. Přišel domů 10. listopadu 1918.
47.	Živný Jakub	1889	29/7 1914	Byl na ruské frontě, pak při dopravě a vrátil se koncem 4. 1915 opět k dopravě.
"	Živný Karel	1894	12/8 1914	Jako dobrovolník byl u bosenskohercegu pluku a po 28. 12. 1918 zůstal u vojenské policie.
"	Živný Antonín	1884	1/2 1915	Byl na srbském a ital. bojišti a navrátil se domů 14. listopadu 1918.
48.	Verne Josef	1884	2/8 1914	Byl na ruské, rumunské a italské frontě. Vrátil se 2. ledna 1919.
50.	Ševčík František	1866	21/1. 1916	Byl na ruském bojišti. Dne 20/6. 1917 vrátil se domů natrvalou dovolenou.
52.	Dvořáček Josef	1890	7/8 1914	<u>Padl</u> na ruském bojišti v. 1914.
54.	Ševčík Vincenc	1888	6/1. 1915	Byl u pluku v Brně a ve Svatojanském údolí a pak na základně v továrně do 17/12. 1918.
"	Ševčík Jan	1897	15/10 1915	Byl na ruském bojišti. Následkem nervové choroby propuštěn z vojska 24/11. 1917.
56.	Dvořáček František	1878	17/2 1915	Byl na ruském a ital. bojišti. Přišel domů 16. XI. 1918.
57.	Mikulášek Jan	1878	2/8 1914	Z ruského zajetí nevěstný.

Číslo domu	Jméno navukovaného	Rok narození	Den navukování	Poznamení
50.	Ševčík František	1897	1/3. 1918	Byl jen v Sibiři, po 28. 1918 na československu a přišel domů 15. 12. 1920.
58.	Kala Jan	1896	17. 1915	Byl na ruské a ital. frontě. Po 28. 1918 zůstal v aktivitě u čes. vojska.
"	Kala Tomáš	1893	13. 10. 1915	Byl na ruském bojišti, odhlášen v brzkou voj. reklamovanou pro zbrojovku v Plzni.
"	Kala Josef	1891	3. 1916	Pracoval v továrnách pod voj. složením a vrátil se nemocen 13. 1918 domů.
59.	Martinek Jan	1890	6. 10. 1914	
"	Meikulášek Frant.	1895	16. 11. 1915	Byl jen na ital. bojišti a vrátil se z domovské nemocnice v červenci 1917.
60.	Ševčík František ml.	1899	15. 10. 1917	Byl jen v etapní službě na ital. straně a přišel domů 3. října 1918.
"	Ševčík Jaroslav	1896	28. 1916	Byl na rumun. a ital. bojišti. Vrátil se domů 4. XI. 1918.
"	Ševčík František starší	1873	15. 1915	Byl na ruském a ital. bojišti. Zařazen mnoha útrap, vrátil se 15. 1918 domů.
61.	Šavniček Josef	1870	7. 1916	Byl na italském bojišti u dělostřelectva. Vrátil se domů 8. 11. 1918.
62.	Martinek Method	1889	16. 1915	Byl jen ve Vídni, měl učeňat dovolenou a v září 1916 propuštěn na trvalou dovolenou jako kovář.
63.	Šedlák Jan	1887	7. 1914	Byl na ruském a ital. bojišti. Vrátil se domů v srpnu 1918.
64.	Procházka Vincenc	1888	2. 1914	Byl na ruském a ital. bojišti jako důstoj. Služba. Vrátil se koncem září 1918.
65.	Musil Josef	1879	3. 1914	Byl v práci, oddělen na ruském a ital. bojišti. Vrátil se v listopadu 1918.
66.	Martinek Jan	1886	30. 1914	Byl na ruském bojišti jako státní nad. na myslivce a vrátil se šťastně 18. 12. 1919. vrátil se domů.
67.	Šouček František	1890	29. 1914	Se selského bojiště, nevěstůp.
"	Šouček Method	1894	26. 10. 1914	Na rusk. bojišti 12. 12. 1915 a pak 2. 12. 1915 přidělen k výrobě umělých údů v Brně.
"	Šouček Antonín	1896	16. 1915	Z rusk. zajetí se vrátil 4. 5. 1918 a konal pak službu v rak. a čes. vojsku do 7. 12. 1920.
68.	Šouček Tomáš	1869	2. 1916	Pracoval ve Flusdoru pod voj. složením a navrátil se domů 10. 1918.
69.	Šavniček Josef	1888	30. 7. 1914	V krátké době pro churavost vráten domů na trvalou dovolenou.
70.	Šouček Antonín	1873	4. 1914	Na ruské frontě - raněn! Vrátil se 3. XI. domů začátkem listopadu 1918.
"	Šouček Antonín	1900	6. 1918	Byl na ital. a francouz. bojišti. Vrátil se 29. XI. 1918.
71.	Martinek Stanislav	1895	12. 1917	Na ital. frontě zajat a v říjnu pak do italské nemocnice. Vrátil se 5. 7. 1920.
73.	Dvořáček Leopold, mltl	1886	2. 1914	Na ruském a ital. bojišti jako účetní poddůstojník. Vrátil se 3. 1919.
74.	Štarcha Ladislav	1892	26. 10. 1914	Zajat na ruské frontě 7. 1915. Vrátil se z rak. jako ruský legionář dne 29. 11. 1920.
76.	Štěpánek Vincenc	1875	1. 1916	Uměl se vypořádat s těžkými povinnostmi vyhlášenosti a proboje na Sravě vrátil se 7. 1918 z rak. domů.
"	Prokop Jan	1895	17. 1915	Byl na ruské frontě a delší dobu v Albánii. Vrátil se 28. XI. 1918.
"	Martinek Leopold	1893		Byl na albánské, ruské a ital. straně. Vrátil se 25. října 1918.
78.	Müller Ladislav, mltl	1893	30. 1914	Vrátil se 13. 1920 jako nadporučík ruských legií.
79.	Dvořáček Vincenc	1867	21. 1916	Byl na jihu při obsluze nemocných a dne 1. 1918 vrátil se na trvalou dovolenou.
80.	Dvořáček Alois	1885	16. 11. 1915	Pro chorobnost byl 24. 12. 1916 propuštěn na trvalou dovolenou.
81.	Kakač Method	1886	16. 1915	Byl na straně srbské, albánské a italské. V reklamované točenou 4. 8. 1917.
83.	Šavniček Jan	1890	aktivní vojin	Byl na ruské superarbitraci propuštěn 1. 7. 1918 domů.
"	Prokop Antonín	1897	1. 1916	Na ital. bojišti onemocněl chřivkou a zemřel ve voj. nemocnici 23. 11. 1917.

Číslo domu	Jméno naukovaného	Rok narození	Den nauko- vání	Proznamování
83.	Kudský Frant. učitel	1889	23/1 1916	Byl v Uhrách, Rumunsku a ve Vídni. Dne 25/3 1918 propuštěn z voj. služby.
86.	Trávníček Alois	1896	17/6 1915	Nemocní strach plyny na ital. frontě <u>zemřel</u> ve voj. nemocnici v Sibirii dne 16/2 1918.
"	Trávníček Josef	1893	10/3 1917	Byl na ital. frontě a pro pneumonii přídělen k dráze do Štětova. Po 25/8. 18 ušel n dráhy?
"	Trávníček Rudolf	1898	12/2 1917	Byl na ital. bojišti a po 11/12. 18 sloužil v čs. vojsku do 11/12. 1920.
88.	Kašpárek Josef	1872	15/12 1915	Uranán byv nezpůsobilým, přišel domů 19/12 1916 z Vídně, kde jen pracoval!
90.	Opatril Method	1885	16/1 1915	Byl v pracovním odděle na ruské, italské a albánské straně. Zemřel ve v. srpnu 1918.
91.	Opatril Jan	1882	2/3 1914	Byl na selském a ital. bojišti. Vrátil se jako šikovatel 25. září 1918.
93.	Martinek Jan	1886	nenauko- val ----	Pro nemoc „pradousnici“ vůbec žádné voj. služby nekonal!
94.	Martinek Jan	1873	4/8 1914	Uranán byv při prezentaci nezpůsobilým, přišel za týden domů!
30.	Klímes Vincenc Em.	1898	11/5 1916	

Naukovaním zbraně schopného obyvatelstva osiřely statky
rolnické i chaloupky, záводы obchodní a průmyslové, dílny
řemeslnické a školy. Práci doma vykonávali starci a staře-
ny, ženy a děti. Ale všechnu práci dusil strach o otce a bratry,
kteří hynuli v odloučenosti od svých věrných a byli týráni
proto, že jsou Čechy a Slováky.

Doma ^(v vlasti) zůstali ničemní udáváci, kteří mnoho věrných
občianů uvedli do žalářů, kde hynuli a podlehli utrpkám,
a kteří vyšli, byli zlomeni tělesně a duševně. Někteří byli od-
souzeni i k smrti a mnoho potupných poprav provázen
bylo na lidech českých i vykonáno.

Poslanci nesměli mluvit, schůze byly zakázány,
noviny směly přinášeti jen zprávy vládou jim dodávané,
školní čítanky byly přepracovány v duchu národu ná-
šemu nepřítelůském.

Národ československý byl doma v okovech.

A naši vojíní-hrdinové umírali v poli válečném, po-
sílající poslední pohřby vlasti zubožené.

2. Cesty k osvobození. Nad zbledlým stavem
československého národa nekoufali jeho nejlepší synové.

Ti spatrovali ve světové válce červánky osvobození československého národa z kruté poroby německo-maďarské.

Byla to zlatě trojice: Masaryk - Štefánik a Beneš, jejichž jména budou zlatými písmeny zapsána v dějinách československého národa.

Za pošmurného prosincového dne r. 1914 odcházel z Prahy Masaryk, dobře věda, že rakouská vláda bude krutě pronásledovati jeho rodinu. Ale blaho vlasti a národa Masaryk cenil víc než blaho vlastní své rodiny. Odebral se do Itálie, Francie, Anglie, Ameriky a všude v různých společnostech přednášel o slavné minulosti Čechů, kteří dali světu Husa a Komenského a všude hlásal, že je povinností vzdělané Evropy, aby se ujala utiskovaných Čechů a Slováků proti násilí a surovosti německé a maďarské a přispěla k jejich osvobození.

Masaryk věděl, že ve velkých městech západoevropských žije mnoho Čechů, kteří tam mají své české spolky. Tyto spolky získal pro českou věc, aby sjednávaly příchod československému národu a udržovaly tajné styky s vlastí. Tak vznikla Národní rada v Paříži, která zastupovala československý národ před cizinou. V čele jejím byli vynikající hvězdář M. R. Štefánik a profesor Dr. Beneš.

Až potom pracoval Masaryk tajně. Ale v červenci r. 1915 prohlásil na táboru lidu v Ženěvě nesmířitelný boj mezi českým národem a Habsburky. Právil: "Mezi námi není smíru; buď padneme my nebo padne Rakousko." To byla vidcí myšlenka Masarykova.

Na její uskutečnění bylo třeba peněz. Masaryk nepřipustil, aby na to byla poskytnuta pomoc cizím. Peníze sebrali Čechové a Slováci američtí. Nejchudší dělníci odváděli příspěvky. To bylo první vítězství Masarykovo v Americe. Ale Masaryk tam dobyl si druhého skvělého vítězství; získal osvětleného a ušlechtilého presidenta Wilsona, který se stal největším a nejlepším pře-